

[Tastesen.]

kes; kan det måske betyde, at der kommer nogle flere, og det kan da efter min mening kun være glædeligt, hvis det sker. Men jeg synes, det er sådan lidt diskriminerende, når hr. Sigsgaard siger „vi ældre“. Jeg ved godt, det kan være diskriminerende i venstresocialisternes øjne at være fyldt 30 år, men jeg betragter i virkeligheden hr. Sigsgaard som en ung mand.

Med hensyn til, om man skal gennemføre en nedsættelse af valgretsalderen i flere tempi eller på én gang, så tror jeg, at vor indstilling til de 20 år som en station på vejen er mere realistisk end venstresocialisternes opfattelse. Det, man opnår ved at fastholde 18 år, er formentlig, at forslaget for det første vil kulde seje her i folketinget, og hvis det ikke gør det her i folketinget, er det meget vanskeligt at få et flertal for de 18 års valgret ude i befolkningen på nuværende tidspunkt. Det tror jeg er tvivlsomt. Jeg tror, at der i befolkningen vil være god forståelse for det praktiske nordiske samarbejde; det er noget, man værdsætter. Derfor vil et forslag om 20 års valgretsalder være noget, man forholdsvis hurtigt kan få igennem ved en folkeafstemning. Jeg synes også, det vil være lidt kedeligt, hvis de 20-årige ikke skulle få politisk medindflydelse, fordi man gaber så højt, at man vil have de 18-årige med i første omgang. Tænk på, at det er 80.000 unge mennesker i 20 års alderen, som vi inden for en forholdsvis kort tid, måske inden næste folketingsvalg, kan få gennemført en nedsættelse af valgretsalderen til fordel for.

Knud Bro: Jeg takker hr. Sigsgaard for salven. Somme tider, når jeg lytter til hr. Sigsgaard, spørger jeg mig selv, hvad hr. Sigsgaard egentlig vil opnå, om ikke det somme tider er en tilfredsstillelse for ham bare at sige tingene og så give pokker i — med formandens tilladelse — om der nogen sinde kommer noget ud af det. Jeg tror, hr. Sigsgaard, at hvis man vil have noget ud af et politisk arbejde, må man erkende en sandhed fra kortspillet, som lyder sådan: enten spiller man kortene, eller også smider man dem. Men det er måske det, hr. Sigsgaard gør.

Med hensyn til den bemærkning, hr. Sigsgaard fremsatte om autoritetstro, skal jeg

bare sige, at jeg udtrykkeligt sagde, at det kan være et sundhedstegn hos ungdommen, at den ikke er autoritetstro, men der må også findes respekt for autoriteter hos ungdommen. Jeg vil ikke anbefale en anti-parlamentarisk ungdomsbewægelse, jeg vil ikke anbefale oprør for oprørets skyld, jeg vil hverken anbefale hippier eller flower-power folk eller andre folk, som ønsker at melde sig ud af samfundet. For det er jo det, der er tale om.

Med hensyn til spørgsmålet om kommissionen kan vi jo blive ved med at tærse langhalm på, hvornår man bliver voksen. Nogle mener, man er det, når man er 30, nogle mener, man er det, når man er 50, og der er dem, der mener, at man først er det, når man er 70. Men man har vel lov til at sige, at dette spørgsmål ikke bare kan afgøres efter, hvad man nu tilfældigvis mener om det. Ville det dog ikke være en fordel, om man bar sig ad på samme måde, som man har gjort i England, hvor en lang række folk, som har beskæftiget sig med ungdommen, som kender den fra det pædagogiske arbejde, fra det sociale arbejde, fra ungdomsfængslerne, fra hele dette store arbejdsfelt, har udtalt sig; og at disse sagskyndige meddelte folketinget, hvilke erfaringer de har om ungdommens modenhed på det sociale og på det åndelige område og ikke bare på det biologiske. Jeg ville meget gerne se dette, og jeg tror, at den rigtigste måde at gribe det an på er, at vi indhenter de erfaringer, som faktisk findes, fra folk, der har beskæftiget sig mere med det end i hvert fald nogen af os.

(Kort bemærkning).

Sigsgaard: Må jeg sige til hr. Tastesen, når han igen taler om, at det næppe vil være muligt at nå ned på de 18 år nu, at det er jo altså indtil videre kun en formodning, og hvis hr. Tastesen mener, at man skulle prøve, kunne han da foreløbig prøve på at skabe flertal i folketingsudvalget for det. Det er vel ikke helt udelukket. Det kan ikke siges ganske klart efter forhandlingen her i dag, om det vil være udelukket.

Til hr. Knud Bro, der antydede, at jeg ikke skulle være interesseret i, at der kommer resultater ud af et forslag, som jeg fremsætter, vil jeg sige, at det er en lidt